

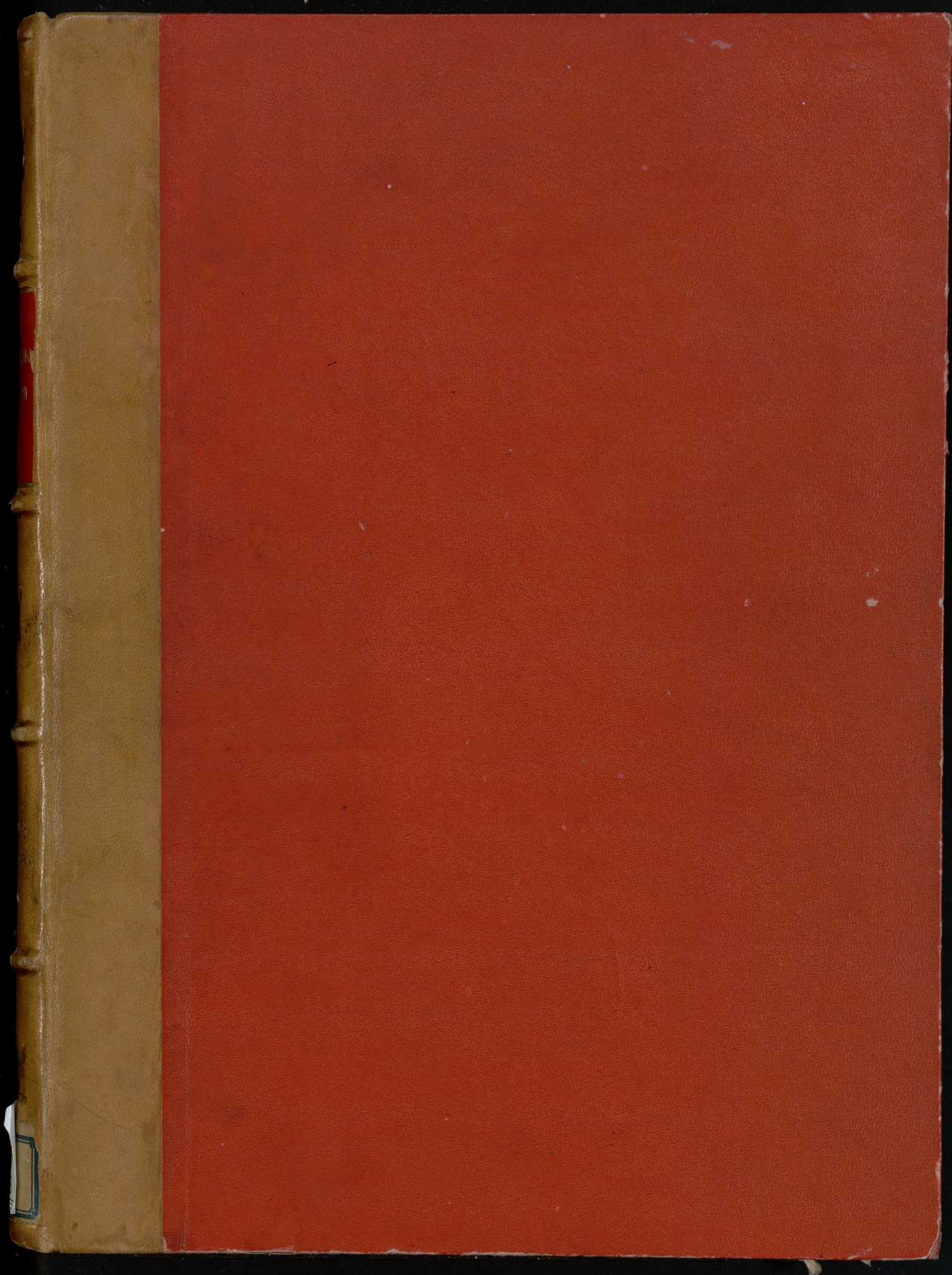
COLECCION
MONTENEGRO

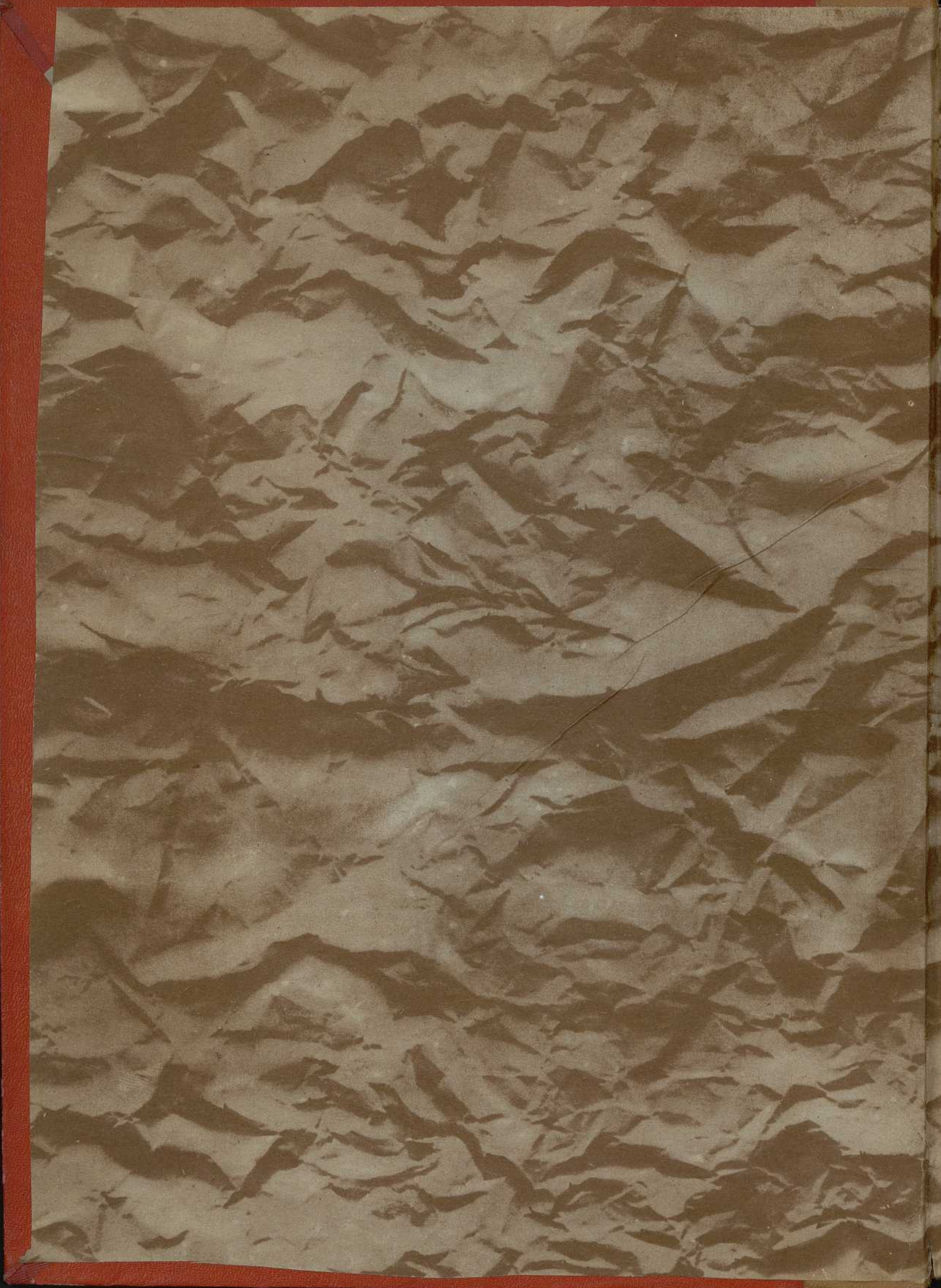

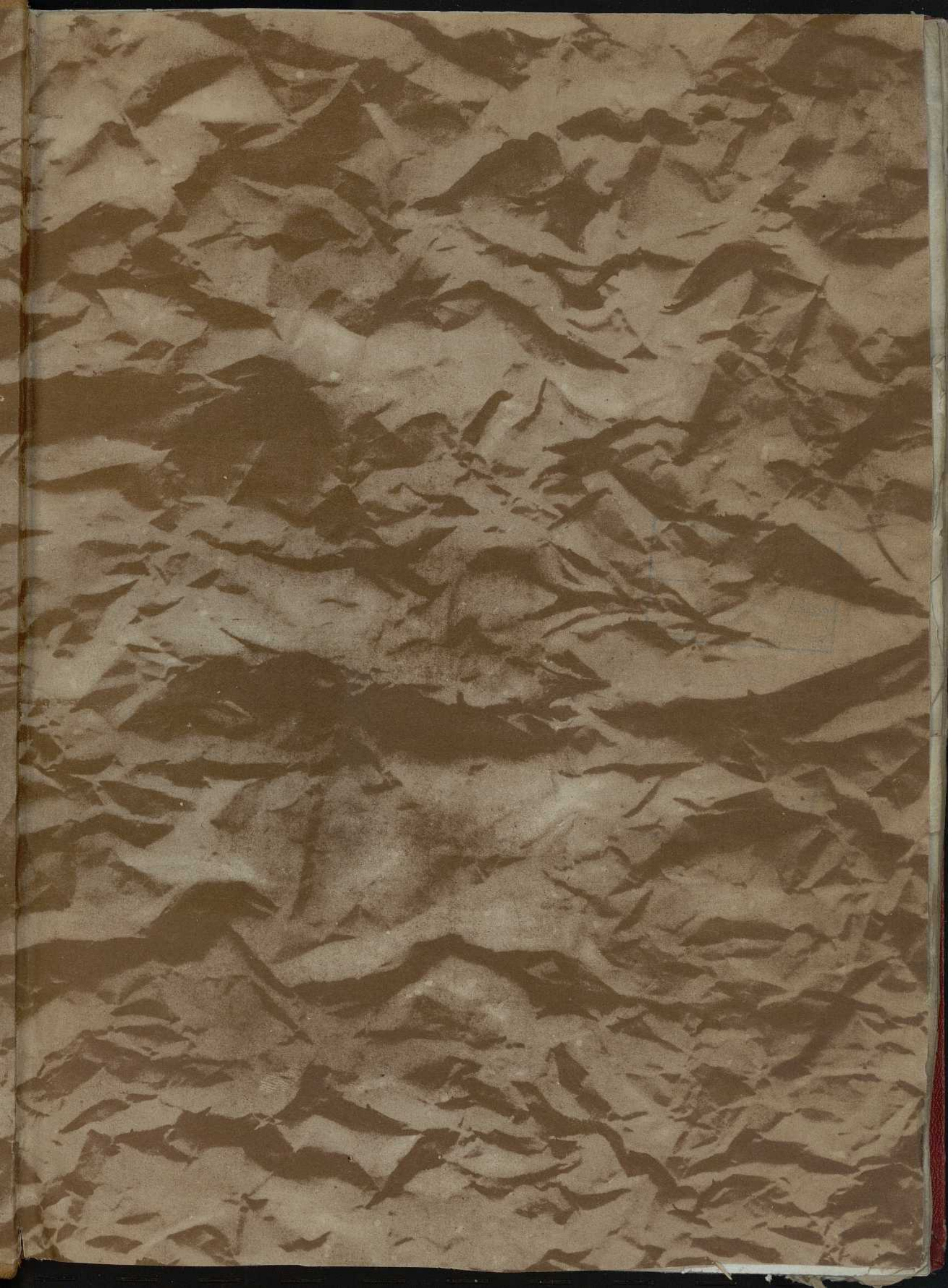
BIBLIOTECA
UNIVERSITARIA

A
44
113

BIBLIOTECA HOSPITAL REAL	
GRANADA	
Sala:	A
Estante:	44
Numero:	113

BIBLIOTECA UNIVERSITARIA	
GRANADA	
Sala:	13
Estante:	38
Numero:	2

BIBLIOTECA HOSPITAL REAL
GRANADA

Sala: A

Estante: 44

Numero: 113

~~BIBLIOTECA UNIVERSITARIA
- GRANADA -~~

~~Sala: 15~~

~~Estante: 37~~

~~Numero: 2~~

*
IHS

P R O

REVERENDIS ADMODUM
 Patribus Fr. Petro de Cuēca, & Cardenas, &
 Fr. Petro Bejarano Ordinis Minimorum
 sancti Francisci de Paula, Provincialibus
 Granatensis, & Hispalensis, seu
 Bethicæ Provinciæ.

CONTRA

Actitate à Reverendissimo patre Genera-
 li adversus eorum electiones non serva-
 to iuris Ordine, & contra Consti-
 tutiones Religionis.

Predictorum patrum Provincialium eadem est cau-
 sa & ratio. Quippè eadem est utriusque contempo-
 ranæ electionis (rite & Canonice, & cum omnibus
 votis Provinciæ peractæ) confirmatio, iisdemque
 verbis à Reverendissimo concepta. Eademque nor-
 ma, & forma postea observata fuit à Reverendissimo in prædicta
 rum electionum cassatione, quam ipse non confirmationē appel-
 lat: Inque alter alterius locum electus fuit à Reverendissimo no-
 vus Provincialis, Et uterque æque remanet oppressus. Nisi quod
 adhuc Fr. Petr. Cuenca, exhibitionem & traditionem sigillo-
 rum suæ Provinciæ excusat. Quo ex capite Reverendissimus
 ægro in eum animo fertur, illumque in carceribus detinet. Excur-
 sus

052446117

sus ob id noster formabitur in persona patris Cuenca, cum a que patri Bejarano aptandus veniat.

THESIS² Prædictusq; Pat. Provincialis Cuenca THESIS electus fuit in Capitulo Provinciali, celebrato in Conventu Granatensi, mense Septembri anno 1632. simul cum assuetis Collegis, & Diffinitoribus. Et simulatque dicta electio peracta fuerat Capitulum Provinciale, litteras emisit testimoniales in forma ordinaria, & debita iuxta Capitulum II. Romæ, & Constitutiones alias Religionis, & tradita novissimè à patre Laurentio Peirenis de subdito, tom. 1. §. 11. de confirmat. ad Reverendissimum patrem Generalem, in quibus continebatur electionem prædictam præmissis præmittendis rite, & Canonice fuisse factam, & personas electas idoneas esse. His autem annuens Pat. Generalis, sibi per gratum asseruit, quod ita factum est, Nisi quod addidit in litteris confirmationis fesse in procinctu esse, in via ve ad istas Provincias Hispaniarum visitandas, vnde prædicto patri Provinciali, & cæteris sic electis indulgit liberam pro interim suorum officiorum administrationem, præcipiendo sub merito obedientiæ, ut prædicto patri Petro de Cuenca sic electo, fratres prædictæ Prouinciæ debitam de iure, & Religionis institutis reverentiam, & obedientiam exhiberent, prout verè effectum est tempore duorum præter propter annorum, vsque dum Reverendissimus Generalis (in cuius præsentia octo mensium spatio Provincialatus officium exercuerat) attentis (ut ait) his quæ ex visitatione circa electos, & electiones resutarunt, cessavit, & irritam declaravit electionem supradictam Reverendissimi patris Petri de Cuenca, & Cardenas suis litteris datis, & publicatis in hoc Conventu Matritensi die 29. mensis Augusti præsentis anni 1634.

3 Mox in eodem Conventu die trigesima eiusdem mensis cum consilio suorum tantummodo collegarum elegit in Provinciale Patr. Fr. Thom. Campuzanum, & litteras super dicta electione expedit in forma consueta. Quarum virtute Patr. Thom. Campuzanus Provincialatus officium exercere contendit.

4 His sic peractis prædictus Patr. Cuenca Provincialis à cassatione suæ electionis per Reverendissimum patrem factam ad Illustrissimum Nuntium in his Hispaniarum Regnis appellavit, litterasque obtinuit citationis, & compulsoriales, cumque instaret apud Illustrissimum, ut inhiheret in totum prædicto Reverendissimo Generali, suamque admitteret appellationem, quoad utrumque effectum, id pro tunc obtinere non potuit, quin potius

Illustrissimus Nuntius, quoad devolutivum tantum illam ad-
missit appositam, scilicet in litteris clausula, sine retardatione exe-
cutionis mandatorum Generalis.

- 5 Et verè huic clausulæ innixus Reverendissimus Generalis ul-
terius in causa procedere destinavit, iussitque prædicto patri
Cuenca (hac in Curia in prosecutionem suarum appellatio-
num iam degenti) sub censuris, ut sigilla officij exhiberet, tra-
denda prædicto patri Thomæ Campuzano: & cum à diversis
mandatis, & decretis Reverendissimi super hac re latis prædi-
ctus Pater Cuenca, diversas continuasque interposuisset appel-
lationes, prædictus Reverendissimus eum incarceravit, & de-
mum ultimum, & peremptorium sub quibusdam comminatio-
nibus assignavit terminum intra quem prædicta sigilla exhibe-
ret, & traderet.
- 6 Terminò durante prædictus pater Cuenca, vidēs se adeò gra-
vatum, & legitima defensione destitutum, & Reverendissimum
nimis in eum indignatum, valdeque favorabilem prædicto pa-
tri Thomæ Campuzano, sibi præcavit recusatione legitima in-
terposita contra dictum Reverendissimum, qui eam de facto ex-
plosit: adhuc tamen prædictus pater Cuenca illa ipsa persistit
recusatione ex causis inferius suo loco perpendendis.
- 7 His sic præmissis pro dicto Reverendo patre Cuenca de Car-
denas quatuor veniunt discutienda, & resolvenda. Primū quòd
eius electio in Provincialem fuit legitima, & Canonica, & ab ipso pa-
tre Reverendissimo p'enè, & perfectè confirmata.
- 9 Secundum dato, quòd electio non esset confirmata, prædictus
pater Cuenca legitime contendit appellationi per eum interpositæ à cassatio-
ne, seu non confirmatione prædictæ electionis deferendum omnino fuisse, &
subinde omnia gesta à Reverendissimo post dictam appellationem nulla
esse, & attentata.
- 10 Tertium dato, quòd appellatio prædicta vtrumque effectum
non operaretur instat & iuste quidem dictus Pat. Cuenca, contra
electionem in favorem dicti patris Thomæ Campuzano factam, & insig-
nibus nullitatis notis laborare ait, ut quæ emminosa contra Regulas,
& Constitutiones Religionis, Ob idque iniuste compelli ad exhiben-
dum prædicta sigilla prædicto patri Campuzano, ut verò (à quo
longè abest) Provinciali tradenda.
- 11 Quarto demonstrabitur, prædictum Reverendissimum legitime
fuisse recusatum, ob idque pendente recusatione ulterius procedere non posse,
sine vitio attentatorum, & innovatorum.

Primus Articulus.

De valore electionis, & confirmationis simul.

- 12 **Q**uod primum attinet ad electionem prædictam patris Cuenca, in Provinciale, vere citra omnium controversiam constitutum est eam fuisse legitimè & canonicè factam iuxta terminos, text. in cap. 1. de his quæ fiunt a maiori par. cap. cum similibus, Quippè celebrata, & peracta fuit unanimi electorum consensu, & iuxta formam constitutionum Religionis, ut apertè deducitur ex relatione, & assertione ipsius Reverendissimi in cōfirmatione, his verbis facta, *Ex litteris Capituli Provincialis in Conventu nostro sanctæ Mariæ Victricis civitatis Granatensis, celebrati nobis significatum fuit, statuta ex regula nostra die, præmissis præmittendis rite, & Canonicè, actanquam idoneos electos fuisse in Provinciale R. P. Fr. Petrum de Cuenca, & Cardenas, &c. id quod nobis pergratum fuit: Quæ verba planè pleneque demonstrant electionem legitimè factam fuisse. Id quod adeò certum, & apertum est, ut nulli vnquam tergiversationi suppositum fuerit. Quinimò Reverendissimus eiusque sectatores nil unquam speciale in prædictam electionem obiecerunt.*
- 13 Sub hæc prædictam electionem uti canonicam apertè approbavit, & confirmavit dictus Reverendissimus prædictis illis verbis (proximè perpenſis) *id quod nobis pergratum fuit*, quæ evidenter præferunt Reverendissimi annuentem voluntatem attenta dictione illa *per gratum*, ut Cicer. lib. 5. Epist. 20. *id nostrum existimo cum mihi erit pergratum*, & ad Atticum lib. 1. Epist. 17. *Per mihi, per inquam, mihi gratum feceris*: Cum autem confirmatio verba civilia formalia non requirat, sed tantum denotantia voluntatem confirmantis, planum inde fit, ex prædictis verbis à Reverendissimo emissis, veram, & omnibus numeris absolutam confirmationem elici, & induci.
- 14 Et verè Reverendissimus nil aliud agere potuit supposita electione Canonica, est enim confirmatio velut actus quidam consecutiivus, & velut per necesse subsequens electionem legitimā: Id quod in iure (quo nunc non immoramur) notissimum est, & nobis probatur in Capitulo II. Romæ habito, num. 34. & in Capitulo I. Genuæ, num. 4. & in Capitulo Paulæ num. 23. Nec
aliam

3

Nec aliam ob causam in prædicto Capitulo 2. Romæ habito, præcipitur litteras testimoniales electionis remitti eius plenu modum, & formam, & nomina electorum, & eligentium, & quot vocibus, & actibus fuerint electi in Prouinciales continentes, & referentes, nisi ut Reverendissimus ab his plenè instructus electionem statim (ut ex diversis Capitulis Religionis probabimus infra num. 17.) hoc est sine vlla procrastinatione, aut tergiversatione confirmet. ¶ Etenim per electionem (vt dicemus in articulo sequenti) ius fuit quæsitum prædicto patri Cuenca, maximè iuxta Constitutiones Religionis, qua propter iuste meritoque prædicta electio pergrata fuit Reverendissimo, vti ipse dilucide protestatus est. Quo cum prædictus pater Cuenca, nulla certe alia indiget confirmatione.

16 Neque prædictis quidquam obstabit si ex aduerso opponatur Reuerendissimum in eadem confirmatione ilico adiecisse: *Sese ad Prouintias Hispania visitandas properare, & in via esse, & pro interim administrationem officij prædicto patri Cuenca sic electo concedere, ita vt debitam de iure, & ex regularibus nostris institutis reuerentiam, & obedientiam subditi ei exhibeant, neque illius electioni, & officio usque ad nostram visitationem se opponere audeant*, Nam verba ista operari non debent in pernitiem præhabitæ confirmationis puræ, & perfectæ: cum diuersum, & distinctum Capitulum contineant, iuxta glossam communiter receptam in l. siquidem, C. de except. simul cum notissima Bartol. doctrina in l. Aurelius, §. idem quæsit, D. de deliberatione legata, & latè traditis à Surdo decis. Mantuana 258. Et sanè hic vnus est ex præcipuis casibus in quo vtile per inutile non vitiatur, vt ex pluribus passim obuiis facile erat comprobare.

17 Accedit istis omnia contenta in præinserta clausula nulla esse, & inutilia, & omnino reiicienda: Etenim Reverendissimus differre non potuit cōfirmationem, quam statim facere debuit, vt expresse auetur in Capitulo 4. Romæ celebrato, num. 34. vbi diserte agitur de confirmandis Prouincialibus in suis officijs. Idemque statuitur in Capitulo 9. Genuæ habito d. n. 4. vbi expresse præcipitur, quod *statim confirmatio requiratur à patre Gener.* Et demum hoc ipsum statutum est in Capitulo, 10. Paulæ d. num. 23. Verbum autem *statim* in iure celeritatem denotat, & nullam admittit notabilem dilationem, vt notatur in l. quod dicimus, D. de solut. l. 1. C. de relationibus, & alijs in iuribus, &

Auctoribus nouissimè relatis à Barbof. de diction. cap. 338.

18 Præterea, Reuerendissimus in præfatis verbis gubernationem Prouinciæ, prædicto patri Cuenca nulliter, & in casu concessit, etenim Capituli solius Generalis est confirmile regimen aliquando præstare, non vero Generalis Religionis cuius iurisdiction, & potestas à Capitulo generali, nil tale ipsi concedente, dependet.

19 Adhæc ad cohonestandam dilationem Reuerendissimus in præfatis verbis asseruit se in procinctu, & in via esse ad visitandas Hispanias. Id quod transactis quindecim post mensibus præstitit, quo facto specimen illud supposititium fuisse aperte demonstrauit: simul cum animo, & intentione præcedenti cassandi, in quam electionem patris Cuenca, vt futuræ Generalis electioni interesse non possit, l. sed Iulianus, §. proinde, ibi: *Intelligendumque ab initio sic accepisse*, D. ad senat. Consult. Macedon. Menoch. ex pluribus de præsumption. libr. 6. præsumpt. 35. num.

23.

20 Demum, Reuerendissimus in his istis aperte contrariatus fuit Constitutionibus Religionis in materia confirmationis Prouincialium latis, quibus attentis (vt iam vidimus num. 17.) debuit statim confirmare electionem, vel eam improbare, vt daretur recursus ad superiorem pro ea infirmanda, vel confirmanda iux

21 ta tradita per text. ibi in cap. fin. de election. in 6. ¶ Et in summa nullibi talis facultas Reuerendissimo concessa est, qualem is ipse sibi adscripsit. Cum autem eius iurisdiction à Capitulo generali originem ducat planum inde est, eam ultra metas confirmationis ipsum extendere non posse. In his enim quæ extra commissionem sibi concessam peragere contendit, nil vere agit. Quinimò tanquam priuatus procedit, cap. conquerente de restitutione spoliator. cum adductis à Menoch. de recuper. poss. remed. 8. ex num. 19. eleganter Peregrin. in commentar. ad cap. consultationibus de offic. deleg. num. 10. Vbi pro ista sententia expendit, text. in l. nec magistratibus, D. de iniurijs, & in l. factum à iudice, D. de regul. iur. & in l. deuotum, C. de metat. & epidemeticis, libr. 12. cum Baldo, Claudio, Rolando, & alijs egregie per eum adductis.

22 A quibus omnibus planum fit confirmationi prædictæ à Reuerendissimo plenè, & legitime alias factæ obesse non posse, nec debere, quæ mox ille subiunxit circa administrationem pro

inte-

interim, & dum Hispanias aduentaret peragendam à patre⁴
Cuenca.

23 Qui ista iuste, & prudenter insuperhabuit gerendo sese pro
legitimo, & vere confirmato Prouinciali spatio non minus duo
rum, aut præter propter annorum. Et quidem octo vltimis mē-
sibus adstante, & præsentē Reuerendissimo in Prouincia Gra-
natensi, & Hispalensi conuincina. Quo toto tempore plura ip-
si patri Cuenca ordinauit, vti verò & legitimo Prouinciali, De-
nuo sic approbando, & confirmando eius electionem pluribus
actibus rebus, & factis, quibus non minus voluntatem suam,
quā verbis declarauit, vulgari, l. de quibus, D. de legibus: imò
aptius & fortius factis, quā verbis voluntas declaratur, l. Pau-
lus, D. rem rat. hab. cum ibi notatis. Nullibi autem cautum est
in Constitutionibus, & Capitulis Religionis confirmationem
electionis in scriptis ferendam. Vt inde ex facto, & conuiuen-
tia Reuerendissimi satis superque caeliciatur, & deducatur hoc
in casu.

24 Et sanè à dictis, vsquedum perapertum fit patrem Cuen-
ca duplici Reuerendissimi confirmationi inniti. Quarum prior
à verbis illis expressis (*id quod nobis pergratum fuit*) aperte diduci-
tur iuxta supra tradita: secunda verò à conuiuentia, & diuersis
actibus, & factis, expressam itidem confirmationem inducenti-
bus, iuxta proximè tradita.

Secundus Articulus.

*Appellatio interposita per R. P. Cuenca, à cassatione suæ ele-
ctionis, & noua electione patris Thomæ Campu-
zani legitima fuit, & utrumque operata
est effectum.*

25 **D**Escendimus ad hunc secundum Articulum, velut ex abū-
danti, quando pater Cuenca, vt vidimus in præcedente le-
gitime fuit institutus, & confirmatus. Sed nunc addimus etiam,
& quo casu res ista in terminis maneret nudæ electionis præ-
dicto patri magnum fuisse illatum grauamen in non confirma-
tione, seu cassatione subsequuta.

26 Primò quia ex electione rite, & Canonice facta (vt attestatur
is

- is ipse Reuerendissimus) ius fuit quæsitum prædicto patri Cuē-
ca electo, d. cap. fin. de election. in 6. Petr. Gregor. post alios in
partitionibus iuris Canonici, tract. de electione, cap. 19. nu. 4.
27 ¶ Idque maximè locum habet in Ordine Minorum, vt proba-
tur in Capitulo 2. Romæ celebrato, nu. 34. & in cap. 1. Genuæ
num. 4. & in cap. 3. Valentia num. 9. & notat pater Passarillus
in Scholijs ad Capitulum Auinionense, his verbis, *In Ordine au-*
tem nostro Superiores Prælati, mox electi consequuntur ius prælatura, &
administrationis simul, & hoc permare magnum, quoad Generales, &
per statutum in Capitulo generali Caput. Quoad Prouinciales etiam si ex
aliena Prouincia eligerentur, &c. Optimè pater Peirinis de subdito,
tom. 1. cap. 30. §. 6. ad finem, & latius, §. 7. vbi ait id maximè lo-
cum habere in Prouincialibus quibus (inquit) *non est dubium quin*
per electionem ius adquiratur. Quinimò de correctoribus (quorum
dispar est causa ex dicendis inferius) subdit, quòd electi in correcto-
28 res ius habent ad electionem, ita vt possint illam in iudicio repetere. ¶ Et
præceteris pater Laurentius de Portel in suis responsionibus,
par. 2. casu 4. (qui inscribitur, *de electione cuiusdam Prouincialis, quæ*
Præses noluit confirmare) ad tertium quæsitum, ita apposite ait:
Electus canonicè ante suam confirmationem, ex vi solius electionis habet
ius ad rem, vt patet. At ius ad rem, dat actionem, & ius petendi in iudi-
tio, id quod sibi debetur ratione iuris ad rem. Plenus est titulus de electio-
nibus in decretalibus, & in 6. mille exemplis, ibi positis multorum prosequen-
tium appellationem ad Papam, eo quod dicebant se habere ius ad tale of-
ficium, propter suffragia sibi in electionibus collata, & quia res notissima
est, & quotidie practicata vnam, vel alteram tantum probationem ad-
ducam. Et mox pro ista firmissima, & ab omnibus recepta sen-
tentia adducit extrauag. quæ incipit *Sedis Apostolica*, & citat tex-
tum in cap. indemnitatibus, §. verum de elect. in 6. Azor tom.
2. lib. 6. cap. 14. ¶ A quibus planum, & euidentis fit appellatio-
29 nem per patrem Cuenca interpositam à cassatione, seu non cõ-
firmatione suæ electionis (ius illi tribuentis) legitimam fuisse,
& quo ad vtrumque effectum admittendam, Quandoquidè cui-
cunque grauato, & oppresso licitum est appellare, cap. omnis,
2. quæst. 6. cap. vt debitus de appellat. Scaccia post alios de ap-
pellationibus, quæst. 5. art. 1. num. 1. & seqq.
30 Neque prædictis adeò firmis & certis, quam quæ certiora in
iure, quidquam obstant tradita à Reuerendissimo in sua allega-
tione, num. 31. vbi parum apte vniuersim asseritur, licitum ei es-
se

se superiores à suis officijs amouere; vt in quibus etiam post eo-
rum adeptionem nullam ius habent ex Capitulo 29. Valen-
tie celebrato numer. 8. ibidem citato. Nam Capitulum istud
loquitur in Correctoribus nondum confirmatis, quorum ius nō
ad eō à constitutionibus supra relatis commendatur, ac Prouin-
cialium canonicè electorum, qui ante confirmationem non so-
lum habent ius ad rem, sed & actuale, vt vidimus administra-
tionem.

31 Sed & his istis attentis plenè fit satis decisioni capituli 35.
Romæ habiti, sess. 6. ex contrario simul allegati. Quippè loqui-
tur in commutatione Correctoris de vno in alium Conuentum
facta: qui casus longè differt à casu absolutæ priuationis in quo
nos sumus. ¶ Sed & prædictæ commutationes ex causa, tantū

32 sunt: eamque, vel eas debet definitorium assignare cum solem-
nitate, & requisitis, traditis à patre Stephano Isnardo ad sta-
tuta Religionis Minimorum, verbo, *electio correctoris*, fol. 197. &
verbo, *corrector*, fol. 120. ibi: *Ex causa in Capitulo examinanda, pro-*
banda, ipsique inferenda. Et verè ita statutum est in Capitulo gene-

33 rali 7. Romæ habito. ¶ Nunc autem à Reuerendissimo disqui-
ro, si in commutatione Correctoris de vno in alium Conuentum
necessariæ sunt causæ legitimæ, & earum expressio, & simulta-
nea examinatio, qui fieri potest, vt ipsi Reuerendissimo nulla
ex causa (vsque dum expressa) patrè Cuenca in Prouincialem le-
gitime, & canonicè (extra omnem controuersiam) electum, &
simul plenè confirmatum (vt vidimus in articulo præcedenti)
post admissionem possessionem, & exercitium sui officij inte-
gro fere biennio ad libitum amouere concedatur? Quis quæso
Catholicus quin Ethnicus tale, quid vnquam probabit? Necess-
sum est ergo fateri prædicto patri Cuenca, maximam ex præ-
dicta cassatione, seu non confirmatione sui officij inferri iniu-
riam, eamque iustè media appellatione (quæ Theriaca est, vt ait
Baldus veneni primi iudicis) propulsare.

34 Secundo principaliter prædicta appellatio, quoad vtrumque
effectum, maximè adstruitur attenta boni iuris præsumptione,
quæ stat pro dicto patre Cuenca, vt qui ritè, & canonicè (vt vi-
dimus in articulo præcedenti) electus fuit in Prouincialem. Vn-
dè est, vt velut per sequellam (ex iam notatis) necessariam, ve-
niat confirmandus, cap. quia propter de electione cum latè tra-
ditis à Portel d. casu 4. quæst. 2. Vbi optimè ex multis resoluit,

quod electus in dubio præsumitur dignus, & ritè electus, Vnde est, vt appellationi à patre Cuenca interpositæ ius ipsum assis-
stat.

35 Et sanè vltra iam tradita, hoc iure comprobatur ex Capitulo Tolosæ celebrato num. 48. ibi: *In Capitulo Prouinciali, si Prouincialis, & Dēfinitores repperint alicuius Conuentus correctoris electionem in iustam, poterunt super huiusmodi providere, à quibus verbis deētissimus Pat. Peirinis de subdito, quæstione de obedientia, cap. 31. §. 7. han elicit conclusionem. Ergo à contrario sensu, si iustam inuenerint providere non poterunt, sed confirmare tenebuntur. Et mox illam aliam subnectit consequentiā: Ergo si Generalis iustam inuenerit Prouincialis electionem providere non poterit, sed confirmare tenebitur. Cum ergo electio prædicti patris Cuenca legitima, & canonica fuerit, vt vidimus in articulo præcedenti, nil certe eius confirmationi impedimento esse potuit. Vnde est, vt si eam Reuerendissimus ilico confirmavit (vt adstruximus in articulo 1.) siue eius confirmationē distulit (vt contendit Reuerendissimus) vno alteroque casu eam cassare non potuerit, nisi cum fraude, & grauiamine prædicto patri Cuenca illato, obidque iustè appellanti.*

36 Addo in prædictorum confirmationem Capitulum 2. ex celebratis Valentis num. 16. vbi (cum fuisset dubitatum, an teneatur Capitulum Prouinciale assignare Correctorem alterum illorum, qui fuerunt in vocibus pares, & ambo idonei? Et simul fuerit resolutum liberum esse Capitulum Prouinciale, ad quod talis electio deuoluta est, alterum, vel neutrum eligere cum nullius sit electio) Peirinis vbi supra, ita ratiocinatur: *Ergo si quis est à maiori parte electus, & est idoneus, non est in potestate Capituli eam electionem mutare, & Nos eadem in causa aptè inferimus: Ergo si Prouincialis legitime electus, est idoneus, non erit in potestate Generalis electio-
nem mutare.*

37 His subdit Peirinis supra aliud argumentum ab inconuenienti ductum dicens, aliter posse superiorem priuare, fratres saltem indirectè iure eligendi, quod esset contra regulam, nam quid proderit Conuentus electio, aut Capituli Prouincialis si liberū est Dēfinitoribus, & Generali illam annullare?

38 Demum in proposito, valdè cōsiderandum duo ad denegandum confirmationem necessarium esse exprimere causas, quibus superior, eam infirmans, innititur, vt resoluit pater Portel

tom. 2. de dubijs regularium, par. 2. casu 4. iam supra relato.

39 Nec minus nostris fauet, quod resoluit Pasarellus in Scholijs ad Capitulum Auinionense in solutione decimi, dubij dum ait: *Quid iuris erit, si aliqui ante electionem velint se opponere contra aliquem ne eligatur, dico, quod tenentur nominatim exprimere vitia qua opponuntur contra personam, quam dicunt non eligendam, & iurare esse vera, & ea probare aliàs non sunt audiendi.* Idque ipsum notat pater Peirinis d. cap. 31. §. 11. Si ergo elector qui gratiose eligit, exprimere debet causas cum agit de infirmenda electione, certè excusare non poterimus confirmatorem, quin causas etiam exprimat, maximè cum confirmet de necessitate, vt rectè notat Panormitanus in cap. postquam de electione, num. 1. vbi confirmationem necessitatis esse ait licèt electio à principio merè fuerit libertatis, cuius dictum probant, & extollunt omnes.

40 Et sanè ab istis apertè deprehenditur patrem Petrum de Cuenca iustissimam fouere causam cum suam adstruit electionem, & ex contrario Reuerendissimum à iuris tramite longè deuiare, quando contendit eius appellationi, quoad vtrumque effectum non deferri.

41 Tertio principaliter Reuerendissimus in remotione cassatione, & nō confirmatione huiusmodi, nimis excessit, modumque solitum spreuit, nouum & inauditum omnium primus induxit, confirmando (vt ipse nunc fert) ad tempus tantum, & denegando debitam, & electioni contemporaneam confirmationem statim, vt est in Capitulis Religionis relatis supra num. 17. expressè præcautum. Et quod magis est: ad nudam suam voluntatis reduxit officium Prouincialatus (vt nun adferit) dicto patri Cuenca commendatum. Id enim ad libitum, & nutum suum fecit amouibile, & quidem sine expressione causæ. Modo autè isto confirmandi admissio nullus est qui liberæ Reuerendissimi cassationi, & priuationi non subiaceat, exemplo inaudito, quinimo, vsque dum nunquam cogitatio. Quis enim similem vsum, imò verius abusum confirmandi vnquam vidit, aut audiuit, cōsulamus omnes, Ecclesiæ verè & Catholicæ Religionis status, & apertissimè constabit, nil tale in eis vnquam admissum. Excessus ergo iste in modo confirmandi, & subinde cassandi electionem patens est. Aft nulla est causa in vniuerso mundo, in qua ab excessu modi non liceat appellare, vt disertissime notauit Rebus in tractatu de sentent. execut. art. 7. gloss. 12. num. 4.

fal-

fallentia 1. Gallefi. ad form. Camer. obligat. quæst. post proces.
 incid. num. 11. Scaccia (rationem reddens) de appellat. quæst.
 17. limitat. 10. num. 29. Qui num. sequenti, hoc ipsum tenendū
 ait, ex Zafzio Contardo, & alijs in eo qui iurasset sese non ap-
 42 pellaturum. ¶ Sed & ipse Scaccia d. quæst. 17. limit. 11. num. 6.
 hoc ampliat in executore à quo aliàs nō datur appellatio, Qui
 si modum excedat ab eo possit appellari, cap. nouit de appel-
 lat. cum pluribus, ibi per eum adductis. Et simul rationem red-
 dit dicens: *Ratio est, quia in eo in quo quis excedit, desinit esse executor,*
Petr. Gregor. in tractatu de appellat. lib. 11. num. 2. vers. Quod maxi-
mè. Debet ergo admitti appellatio ab excessibus istis Reueren-
dissimi, eiusque noua ista, & vsque dum inaudita opinione,
quæ disciplinæ regulari, pacique Religiosorum aperto Marte
contrariatur.

34 Neque prædictis obstat, quod passim in ore Reuerendissimi
 circumfertur ad cassationem istam, seu non confirmationem in
 visitatione factam opus non fuisse actis processus legitime for-
 mati. Nam propositio ista vera non est, quin potius apertè ad-
 uersatur actis Capituli generalis 29. Genuæ celebrati, §. 22. in
 titulo de modo procedendi in visitatione, in verbis illis: *Ideo de-*
clarant patres debere ab ipsis visitationibus eos repelli, quos iura commu-
nia repellunt, & inimici castigati criminosi, & reliqui huiusmodi, & in
iudicandis fratribus rectum Ordinem iuris obseruent, & in defensionibus,
ubi deficiunt regularia instituta sacratissimos admittant canones, etiam si
opus fuerit testes repetere, & processum defensuum ad instantiam partis fa-
cere, & in accusationibus criminalibus dentur dicta, & nomina testium;
nam de iure defensiones oppressis conceduntur, ut repellat à se illatas inu-
rias, & accusatores noscere possit, ut illos reprobet, vel recipiat. In denun-
tiationibus tamen solummodo dicta ad defensionem, & expulsionem con-
cedantur, ut ex his debite factis, sententia diffinitua procedere possit; ad-
 dentes etiam, ut qui sunt formati processus, & iudicati, si quis propter hac
 opprimi se senserit, possit hac sola vice sibi relicta ad Reuerendiss. patrem
 Generalem modernum res suas deferre, & iudicio ipsius, ac collegarū sta-
 re; in processibus autem non iudicatis Reuerendissimus P. Generalis faciat
 officium patris, & optimi pastoris, ut ex iustitia, ac pietate restauretur
 pax, quæ Religionis fundamentum est.

44 A quibus omnibus consultissime decretis in prædicto Capitu-
 lulo longè distat modus procedendi Reuerendissimi

45 HÆC cum ita se habeant, & in iure sint irrefragabilia ad-
 huc

7
huc tamen ex parte aduocati Reuerendissimi instatur in appellationem prædictam à patre Petro de Cuenca interpositam ex duobus capitibus quorum primum est cassationem prædictam factam fuisse in visitatione dicti patris, & in causis visitationis appellationi non esse deferendum ex Tridentino sess. 24. de reformatione cap. 10. Secundum est in causis regularium, maxime Ordinis Minimorum appellationem non admitti ex referendis, & refellendis simul inferius.

46 Sed hæc verè nullius sunt frugis, aut momenti, vt perapertè sequentia demonstrabunt.

47 Et quidem, quod attinet ad Tridétinum decisio dicti cap. 10. supplenda certe venit à cap. 1. sess. 13. de reformatione eiusdem Concilij, vbi à regula ista non admittendæ inquam, appellationis in causis visitationis excipitur quæque causa grauamen continens irreparabile. Quod autem in casu nostro grauamen illatum sit irreparabile, vel ex eo constat, quod cum Prouincialatus duret per triennium tantum, & eo finito noui Prouincialis electio, nullo sub ducto tempore subsequatur, consequens inde est tempus suspensionis, aut cessationis reparari non posse.

48 His accinit priuationem, aut quancumque condemnationē grauamen irreparabile continentem in visitatione factam nullo modo executioni demandandum, vt post speculatorem, Decium, Franchis, Marantam, Petrum Gregorium, Panuinum, & plures alios resoluit Scaccia de appellat. quæst. 17. limitat. 26. num. 12. & seqq. Iacob. Laurétius (late & in causis regularium loquutus) in tractatu de iudice suspecto, cap. 2. num. 9. Et in terminis decisionum Conciliarium Tridentini, idem firmat Barbos. (nunc contrarium mala fide adstruens, & Reuerendissimo inique, & contra propriam conscientiam suggerens) in collectan. ad Trident. d. sess. 13. de reformat. cap. 1. Is enim num. 9. & seqq. cum præsentis fascinationis expertus esset, & mens adhuc ei libera, ita pro nostris eloquitur: *An appellari possit quando grauamen illatum per interlocutoriam, non potest tolli per appellationem à definitiva, vide Suarez de pace in pract. tom. 2. par. 5. cap. unico, num. 3.*

49 &c. ¶ Carcerationis indebita grauamen per appellationem à definitiva reparari non potest, ac proinde ab eo valet appellari, & ordinarius tenetur, huic appellationis deferre, & processum transferre ad iudicem appellationis ita referunt Pasiet. Quaranta, &c. ¶ Appellationem interpositam super condemnatione ad triremes habere effectum

51 suspensuum resoluit Aldan. & c. ¶ Appellationem à priuatione beneficij (qui est noster casus) Habere effectum suspensuum tenet Adanus d. tit. 4. num. 10. ubi asserit sic decusum in sacra congregatione Episcoporum, & regularium in Mileuitana 1. Iunij 1604. ¶ Hac de re extat optimum decretum omnino videndum, quod referunt Aloysius Riccius, 52 & c. ¶ Et mox refert capita omnia laudati decreti Congregationis negotijs regul. & Episcop. præpositæ ex num. 14. ad 28. Et inter alia num. 22. caput sequens: *In causis verò visitationis ordinariarum, aut correctionis morum, quoad effectum deuolutiuum tantum admittuntur, nisi de grauamine per definitiuā irreparabili agatur, vel cū visitator citata parte, & adhibita causa cognitione iudicialiter procedit, tunc enim appellationi locus erit, quoad effectum suspensuum.* ¶ Id ipsū dilucide protestatus est is ipsa dicta collect. in notis, aut remissionibus ad cap. 10. sess. 24. de reformatione. ¶ Libuit autem Barbos. dicta ita exacte proficui, vt Reuerendissimo euidenter demonstramus illum ipsum nunc, instar Chamalaonis (vt est in dictorio) de suo corio ludere.

54 Quæ verò in præcitato capite congregationis tractantur de visitatore citata parte, & adhibita causæ cognitione iudicialiter procedente intelligenda non sunt, ita vt visitatori extraiudicialiter agēti, liceat pœnas grauiiores de positionis suspensionis, & consimiles in visitatione infligere remota appellatione: quæ verè concedenda est, siue in visitatione extraiudicialiter processerit, & sine scriptis, siue iudicialiter, & in scriptis. ¶ Quinimò hoc vltimo casu appellatio datur suspensiuæ, ex prædicto decreto, & ita post alios firmant Franciscus Leo in Thesauoro fori Eccles. part. 2. cap. 2. num. 77. Gratian. decil. 188. num. 3. & ipse Barbos. (qui partes Reuerendissimi nunc in vie tutatur) in Pastoralis allegat. 73. num. 32. ¶ Si verò procedat extraiudicialiter, & scriptis, tunc subdisti stinguendum certè est, nā si processerit subditos corrigendo illos dirigendo, vt viuant iuxta disciplinam regularem, & Constitutiones Ordinis multa in contrauentores imposita, subditæ tenebuntur, omni remota appellatione obedire, iuxta Tridentin. d. cap. 10. Id quod antea dispositum erat in cap. reprehensibilis 26. & cap. de Priore 31. cum ibi notatis de appellat. cap. cum specialis porro eod. tit. Sin autem procedat non solum corrigendo, & dirigēdo secundum ordinationem legis, sed etiam cogendo, & puniendo pœna legis, grauamen considerabile inferendo, puta pœnam in-

infamiae imponendo, aut priuationis, seu suspensionis officij, tunc nulliter agit parte non audita, & legitime conuicta, d. cap. reprehensibilis cum alijs proximè adductis, attentis supra traditis, & iuxta dictum Capitulum 29. Genuæ, obidque merito à modo isto iniusto procedendi datur legitima, quoad vtrumque effectum admittenda appellatio.

- 56 Quidquod Reuerendissimus omnium maximè isthac attendere debuisset, vt quem latere non potest sua ipsius in Vicariū generalem electio à sanctissimo facta post relationem, & sententiam eminentissimorum S. R. E. Cardinalium, qui de nullitate electionis Generalis Simonis Bachelier in Capitulo Barchinonæ vltimo celebrati ex commissione sanctissimi cognouerunt, vt constat ex eius Breui dato Romæ die 22. Martij anno 1630. ¶ Discat ergo ac par est Reuerendissimus ab his litteris Apostolicis (quæ cum ad tantam euexere dignitatē post priuationem dicti patris Simonis Bachelier) qualiter in consimilibus priuationis causis procedere debeat, & syrenes aures suas demulcentes, imò verò obturantes vitet: & ad exemplum sanctissimi, & eminentissimorum Cardinalium, qui de causa priuationis prædicti Simonis Generalis cognouerunt causam istam iudicialiter instruat partes citet, & debitam adhibeat causæ cognitionem. ¶ Et demum sibi suadeat (quidquid alij eidem obstrepant, & garriant) ad priuationem officij Prouincialis, nec in visitatione, nec extra eam, extra iudicialiter perueniri non posse: Quin potius processu iudicialiter formato iuxta dictum Capitulum 29. Genuæ in verbis relatis supra num. 43. rem istam omnino fore peragendam.

- 59 Superst alius ille ob ex aduerso obnixe perpensus in allegatione Reuerendissimi num. 34. in causis inquam regularium maximè Ordinis Minimorum non dari appellationem, sed simplicem tantum recursum iuxta Bullam Gregor. XIII. receptā in capitulo 25. Barchinonæ habito num. 16. Respondetur tamē longè verius, & certius esse in causis fratrum Minimorum, & quorumcunque Religiosorum dari appellationem à grauaminibus per superiores illatis, quoad vtrumque effectum vti pluribus adductis Summorum Pontificum Bullis, & constitutionibus securissimè firmat pater Peirinis Religiosus Minimus (quem pro multis allegatum volumus, vt qui omnia huius propositi congerit (tom. 1. de subdito cap. 20. qui inscribitur, *Verum subditus*

subditus possit appellare à sui Pralati sententia? Vbi inter alias plures Pontificias constitutiones expendit pro ista verissima sententia prædictam Bullam Gregor. XIII. ex aduerso parum apte allegatam. Idem firmat Isnardus Religiosus Minimus ad statuta Religionis, verbo, *Appellatio*, & apertissimè probatur in Capitulo 5. Valentiaë num. 15. & in Capitulo Marsellæ, habito num. 55. & Capitulo 6. Romæ celebrato num. 14. & comprobatur pater Passarellus (Religiosus etiam Minimus) in Scholiis ad Capitulum Barchinon. n. 16. fol. 148. sub Epigraphæ *De Religioso*

60 *recurrente, & appellante.* ¶ Quo fit, vt quod attinet ad causas regularium, *recursus, & appellatio* in idem recidant. Et consequenter cessant, quæ aduocatus Reuerendissimi super istis, vt merus conturbator comminiscitur. Quando simul agnoscere debuit Gregorium XIII. prædicta Bulla (per eum auie retorta) illud vnum præcauisse ne Religiosi Ordinis Minimorum ad tribuna-
 lialia secularia recurrerent, quæ res alia est.

61 Et sanè doctissimus Pat. Franciscus Suarez, altius prædicto aduocato Reuerendissimi, ista præcalluit, quando in tomo 4. de Religione, lib. 2. cap. 11. n. 5. ita ait. *Gregorius XIII. in quadam constitutione præcipit sub grauibz pænis Religiosis Minoribus, ne ad secularia tribunalia appellent. Non verò prohibet appellationem seruato debito Ordine intra propriam Religionem, vel sine esse sit extra totam illam appellare (vt si à supremo Generali Pralato appellandum sit) id fiat ad Apostolicam Sedem, vel ad Tribunal ab ipsa designatum. Sic enim in d. cap. de Priori de appellat. grauiter reprehenditur, quidam Prior qui appellationem ad Sedem Apostolicam non admisit, nam ad Romanam Ecclesiam omnibus appellare licet. Hactenus pater Suarez. Qui subinde n. 11. ita inquit. Quarto dicendum est in grauioribus causis admittendam appellationem Religiosi ad altiorem Pralatam seruato debito Ordine, & paulò post sic ait; Probat hoc etiam naturalis ratio, quia tunc est talis defensio necessaria, quia nisi suspendatur sententia, & executio, imminet periculum grauis nocumenti, & fortasse irreparabilis. Et conferunt quæ in proposito tradidit, & quidem his mire accinunt, quæ in proposito, tradidit & resoluit Emanuel Rodriguez (omnibus obuius) tom. 1. regular. quæst. 29. art. 2. vt inde veniat mirandus, & notandus quin, & *σκοτάδιον* dirigendus assertor contrarius, qui sine lege, aut Auctore talia, ac si esset apud disitissimos Indos, aut Tartaros, molliri destinauit.*

62 Remanet ergo ex pluribus abunde probatum, & euictum in causa

Maximè cum incompecto sit appellationem à denegata constitutione (qui noster est alius) dari quo ad vt umque effectum ex doct. traditis à 1. 1. on 1 tom. 2. dub. regul. verb. appellare, n. 8.

9

causa ista iustam, & legitimam esse appellationem, & appellationes à patre Cuenca interpositas, & quoad vtrumque effectū admittendas iuxta proposita, & resoluta in hoc secundo articulo.

63 Quæ multo magis procedunt, si consideremus cassationes electionū patrum Cuenca, & Bejarano, nulliter etiam fuisse patratus attentata decis. Capituli 22. Valentia numer. 28. sic se habentis: *Et quoniam secundum iura in electionibus faciendis liberam electores debent habere potestatem, ne timore concussi eos aliquando facere contingat, quod libere nollunt: Desinierunt quod deinceps in capitulis, seu Prouintialibus non fiant priuationes vocum, nisi in casibus, in quibus quis fuisset electus non seruat a forma canonica, sed propter delicta reperta prefatis in eorum visitationibus, seu aliās, vel per quascunque querelas, quæ contra aliquem electorum ad aliquod prædictorum capitulorum transmittentur, nullus tunc puniatur, sed eos puniant superiores Prælati, vel ab eis missi visitatores in eorū visitationibus. Et si secus factum fuerit, omnia inde sequuta sint cassa, irrita & nulla) & attentata simul sententia, seu super istis explicatione doctissimi patris Peirinis de subdito, quæst. 1. de obedientia, cap. 18. pag. 173. sic aientis: Id quod dicitur in nostris Constitutionibus Capitulo Valentia 4. num. 28. quod tempore capituli non sunt faciendæ priuationes per tempus capituli, posset forte intelligi spatium trium mensium Iulij, Augusti, Septembris, &c. Quod etiam innuitur in decretis Clementis VIII. missis ad Capitulum Genuense quatenus decernitur, quod dicto tempore non possint moueri fratres de suis locis. Ergo Reuerendissimus ad cassationes electionum patris Cuenca, & Bejarano processit immature, tempore velito non expectata visitatione. Quam quod attinet ad correctionem morum videmus suspendisse, & in his istis attentata electione futuri Capituli generalis nimis, & iniuste, vtpote contra constitutionē Religionis properasse.*

64 Qui ergo hac sola nullitate attentata (quando omnia hoc articulo, iam discussa cessassent) ab hac cassatione, ad eò nulliter patrata licitam esse, quoad vtrumque effectum appellationem denegabit, vt in terminis resoluit Pat. Rodrig. tom. 1. regul. quæst. 33. art. 5. ita in proposito ad finem articuli loquutus: *Quod notent regulares quando vident aliquem priuari voce actiua, & passiva in aliquibus Capitularibus Congregationibus, vt sic ab electionibus excludantur, & Episcopatum eorum accipiant alteri, & nutantes transferantur filij eorum, & mendicent, & eijciantur de habitationibus suis, & non sit*

illis adiutor, nec sit qui misereatur eorum. Poterunt enim ab hac priuatione appellare, quo nil aptius, nil appositius, nil themati nostro conuenientius dici potuit, aut ex cogitari.

Tertius Articulus.

De nullitate electionis in Prouincialem patris Thomæ Campuzano, & trium Deffinitorum à Reuerendissimo deputatorum.

65 **R**esolutio propositionis hoc articulo contentæ patens, & per se aperta est, & velut sequela præcedentium, ex quo enim à cassatione, seu non confirmatione electionis Reuerendi patris Petri de Cuenca de Cardenas, & Bejarano datur appellatio, quoad vtrumque effectum, vti plenè planeque probauimus in articulo præcedenti, necessario consequitur quæcunque gesta per Reuerendissimum, & præcipuè prædictam subsequutam electionem nullam esse, & attentatam cap. non solum cum vulgaribus de appellat. in 6.

66 Secundo principaliter Reuerendissimus toto (vt aiunt) cælo aberrauit assumens sibi, & Collegis hoc in casu partes electorum, est enim constitutissimum electiones prædictorum patrū Cuenca, & Bejarano, ritè & canonicè, & præmissis præmittendis fuisse factas, vti constat ex litteris testimonialibus prædictarum electionum, & quod magis est ex assertionibus ipsius Reuerendissimi in confirmationibus prædictarum electionū emissis, vnde est, vt cassata electione ob non confirmationem veluti contendit Reuerendissimus ius eligendi, deuoluatur ad Priores electores, qui in Capitulo Prouinciali interesse debent, quando quidem electione indigni facta ignoranter elector nō priuatur facultate iterum nominandi, & eligendi quin potiùs pluries eligere poterit donec electio suum fortiatur effectum, cap. si electio de electione, lib. 6. vbi omnes, Molin. lib. 2. de primogen. cap. 4. num. 38. & alter Theologus de iustitia & iure, disputat. 593. num. 5. Menoc. de arbitrar. casu 511. n. 1. ¶ Etenim constitutissimi iuris est electores, tunc temporis tantum venire priuandos, cum scienter indignum elegerunt, aut electionem contra formam debitam peregerunt, cap. gratum de postulatione.

Præ-

Prælator. cap. bonæ, el. 2. cap. cum in cunctis, §. ultimo de electione, & ita statuitur in cap. 22. Valentini num. 28. & notat Nata conf. 244. n. 4. Achilles de Grasis (qui ita in Rota decisum testatur) decis. 282. num. 4. Molina d. cap. 4. num. 39. Barbof. (nunc alius) in Pastoralis par. 3. allegat. 72. num. 105. pater Isnardus ad statuta Minimorum, verbo, *Priuationis*, ubi alia plura capitula Religionis perpendit. Debit ergo Reuerendissimus attentè prædicta sua (ut asserit) non confirmatione remittere rem istam ad electores, neque eam sibi indebite adiscere eos sine causa priuando iure eligendi iterum ad illos deuoluto, ut partes formales, & participes officij Prouincialis, Isnardus, verbo, *collega Prouincialis*, fol. 83. in fine.

- 68 Neque Reuerendissimus sese tueri poterit statutis in Capitulis 6. Romæ habito, & 4. Valentini, ubi vacante Prouincialatu morte renuntiatione, aut suspensione præsentè Reuerendissimo electio fit ab ipso cum suis Collegis, ut notat Isnardus sub tit. *forma electionis Vicarij generalis*, pag. 185. nam prædicta capitula loquuntur de vacatione per mortem, priuationem, aut renuntiationem illius qui vere fuit Prouincialis electus simul, & confirmatus, nos sumus in non Prouinciali, id est non confirmatus (iuxta mentem Reuerendissimi) quo casu ius eligendi deuoluitur ad electores d. capit. si electio cum alijs supra adductis.
- 69 Præterea dato quod simus in casu prædictorum Capitulorum, & vacatio contingeret per priuationem Prouincialis, alijs legitime electi, & confirmati, adhuc Reuerendissimus ad electionem cum suis tantum Collegis procedere non potuit, nisi simul adhibitis Diffinitoribus Prouinciæ, ut expressè cauetur in prædictis Capitulis Religionis, maxime in Capitulo 6. Romæ in verbis illis: *Vndecimum dubium propositum fuit. Quid faciendum circa electionem occasione mortis? ad quod responsum fuit, quoad prouisionem Prouincialium, & eorum collegarum ratione mortis, aut priuationis, aut cuiusque defectus, ut absente Reuerendissimo, fiant electiones à quibus deputatum est in actis nostris Generalibus. Tamen si Reuerendissimus sit præsens in Prouincia, fiant huiusmodi electiones à Reuerendissimo cum suis Collegis simul cum alijs supradictis electoribus, usque ad proximum Capitulum, idem expressè firmat Isnardus d. fol. 185. ibi: Hac tunc intellige, absente Reuerendissimo, illo uero in Prouincia præsentè debet prædicta electio fieri ab ipso cum suis Collegis simul, & cum alijs supradictis, Id est cum Collegis Prouincialis defuncti, aut priuati, de quibus paulò ante egerat.*

Vt

- 70 Vt inde ab his alia tertia insanabilis resultet nullitas circa electionem prædicti patris Campuzani, vt quæ facta sine Definitoribus Prouinciæ.
- 71 Sed & quartam nobis subministrant nullitatem vltima verba proximè perpenſa dicti Capituli 6. Romæ celebrati, ibi: *Simul cum alijs prædictis electoribus, vsque ad proximum Capitulum siue Prouinciale, siue inter medium.* Quæ clarè denotant, & præſeferunt electiones prædictas in fauorem patris Campuzani, & Deffinitorum, (de quibus inferius agemus) vt plurimum durare potuiſſe, vsque ad capitulum inter medium habitum, & celebratum dies Michaelis Archangeli, vigesima nona mensis Septēbris præteriti. Manu ergo Regia, & velut Militari Reuerendissimus protrahit electiones nullas dicti patris Campuzani quæ etiam si legitimæ eſſent ad Capitulum, vsque prædictum tantum procedebāt, & sanè Reuerendissimus his per euidenter intentionem suam declarat, componendi inquam, & conſtruendi vota ad Capitulum generale futurum, quod vnum in hac viſitatione ad nil aliud tendente (vt facta, & acta vsque dum clarè demonſtrant) ſibi eſſe in voto patens eſt, & apertum.
- 72 Quintam demum Reuerendissimus commiſſit nullitatem, cū electiones prædictas patris Thom. Campuzano, hoc in Conuentu Matritenſi peregit, extra Prouinciā, in cuius Monasterijs neceſſariò fieri debuit, cap. cum terra, capit. in Genesi cum ibi notatis de electione Pet. Greg. late in tract. de elect. c. 15. &
- 73 probatur inſuper in cap. 22 Valentia, n. 19. ¶ Idque ipſum locū habet in electione patris Petri Vazquez in locum Reuerendiprouincialis fratris Petri Bejarano, eodem modulo conſecta.
- 74 Et sanè ab his omnibus apertiſſimum fit iteratas iſtas electiones à Reuerendiſſimo factas ex multiplici capite nullius eſſe roboris, vel momenti, neque de illis vnquam aurandum. Indeque fieri, vt pater Cuenca iuſtiſſime excuſare contendat exhibitionem, & traditionem ſigillorum prædicto patri Campuzano (vt in votis fert Reuerendiſſimus) faciendam.
- 75 Sed & alia adhuc ſuperſt nullitas à Reuerendiſſimo commiſſa in caſſatione trium Deffinitorum Prouinciæ Granatenſis, & totidem Prouinciæ Hiſpalenſis, ſeu Bethicæ, attento Capitulo Religionis Valentia celebrato num. 23. in illis verbis: *De patribus autem Deffinitoribus declarant, quod ſi aliquis ipſorum, ſiue cauſa mortis, ſiue cauſa diſpoſitionis, ſiue defectu electionis ſiue quauis iuſta cauſa*

*sa suum non sortietur effectum, tunc per patrem Provinciale, & reliquos
Diffinitores poterit alter eligi in proximo capitulo inter medio. Ecce
constitutionem quæ dat formam eligendis Deffinitoribus in
locum de mortuorum, aut priuatorum ex quavis causa, cū er-
go Reuerendissimus aliter remegerit, & legis, seu constitutio-
nis formam fuerit prætergressus, planè consequitur nulliter re
istam egisse iuxta iura vulgaria. ¶ Vt inde omnes istæ actiones
futurum Capitulum generale respicientes (quod vnum in vo-
to Reuerendissimi est) infinitis prope nullitatis refertissimæ,
quam liquido appareant.*

Quartus Articulus,

*Reuerendissimus iuste, & legitime recusator à patre Cuen-
ca. Et acta omnia post recusationem vitio nullitatis,
& attentatorum subiacent.*

76 **C**onstitutissimi iuris est appellationem, & recusationem
à pari in iure procedere, vt post alios adstruit Sigismun-
dus Scaccia de appellat. quæst. 16. limitat. 1. num. 8.

77 Vnde est, vt quemadmodum innouata, & acta post appella-
tionem sunt nulla, & attentata d. cap. non solum de appellat.
in 6. cum alijs in præcedenti articulo contentis, ita & quæcū-
que gesta recusatione pendente innouatorum, & attentatorū
vitio subiacent, vt ex pluribus comprobat Lancelot. de atten-
tatis 2. part. quæst. 6. de attentatis post recusationem iudicis,
num. 8. & sequentibus.

78 Superst vt duo in proposito euincamus primum patrē ge-
neralem, etiam in causa visitationis posse recusari. Secundum
quod recusatio à patre Cuenca, facta iusta sit, & admittenda,
vt inde Reuerendissimus à prosequutiue causæ debeat absti-
nere.

79 Et quidem quod attinet ad recusationem in dubium est eam
procedere in persona patris Generalis, & cuiusuis alterius iu-
dicis, seu prælati quacunque præfulgeat dignitate, l. apertis-
simi, C. de iudicijs, cap. cum speciali de appellat. & alijs notis-
simis iuris decisionibus, & eius interpretum resolutionibus,
quas tædij causa omittimus. Sat enim sit hoc ita decisum ef-

se in terminis Generalis Ordinis Minimorum, etiam in visita-
tione procedentis per doctissimum Peirinis eiusdem Ordinis
Religiosum, tom. 1. de subdito, cap. 19. *De subdito recusante suum*
Prælatum tēpore visitationis, §. 1. pag. 198. in principio, & in fine.
Est enim constitutissimi iuris, iudices omnes etiam summa-
rie, & executiue procedentes posse libere recusari, l. Iulianus,
D. de iudic. Angel. in l. fin. C. de iurisd. omn. iud. Ioann. Ferrar.
de appellat. cap. 7. nu. 106. Iacob. Laurent. pluribus adductis
de iudice suspecto, cap. 8. per totum.

80 Restat ergo examinanda causa recusationis an sit iusta, & le-
gitime interposita, & sanè pater Cuenca à prima, & potissi-
ma omnium causa (teste Laurentio supra cap. 13.) excipit in
Reuerendissimum nimirum ab odio, inimicitia, & ægro quo in
eum fertur animo, quo ex capite Imperatores, & Reges, Car-
dinales, & Legatos à latere, & consimiles alios cuiuscunq; Or-
dinis, & gradus licet recusare Laurentius ex pluribus, cap. 2.
num. 9. & seqq. eleganter, & multis exemplis singularibus per-
pensis, Lanus Langlæus lib. 3. semestrium cap. 5.

81 Inimicitiam verò (quā certi iuris est probari coniecturis,
cap. 2. de renunciat. lib. 6. Mascard. ex Bald. Abbate & alijs de
probat. conclus. 898. num. 5. fundat pater Cuenca in modo pro-
cedendi, quo in eum usus est Reuerendissimus in multis exce-
dendo,

82 Primo dum extraiudicialiter, ut ipse Reuerendissimus fate-
tur patrem Cuenca, media quam vocat, *non confirmatione*, eum
remouit à possessione reali, & exercitio sui officij ex informa-
tione in visitatione, ut ipse fert facta, sine vllis actis, quod iura,
& constitutiones Religionis, magnopere abhorrent, maxime

83 Capitulum Genuæ 29. iam supra perpensum num. 43. ¶ Secū-
do dum appellationes à patre Cuenca, & patre Bejarano, sæ-
pè & sæpius legitime (ut vidimus in articulo 2.) interpositis
mordicus refellit, & explosit. ¶ Tertio dum illis insuper habi-

84 tis patrem Thomam Campuzanum, ex aduerso oppositum
patri Cuenca, magnis prosequitur fauoribus adstruendo, &
stabiliendo eius electionem nulliter factam, eamque protra-
hendo (& quo casu iusta esset, & legitima) ultra tempus con-
stitutionis, seu Capituli 6. Romæ habiti, ut vidimus in præce-
denti articulo.

85 Cum autem iudex, seu Prælatus modum excedit in proce-
dendo

dendo suspectus, inde fit & iuste recusatur Abbas in d. cap. cū speciali, §. porro, nu. 3. de appellationibus, Sanchez pluribus aductis de Religione, lib. 6. cap. 8. num. 111. Peirinis optime de subdito, tom. 1. cap. 19. pag. 193. vers. *Respondeo*.

86 Sed & sola affectio Reuerendissimi erga prædictum patrem Campuzanum (quæ probatur ex proximè dictis & simul ex nominatione, & promotione in Vicarium generalem Prouinciæ Granatensis) in causa est, vt legitime Reuerendissimus potuerit recusari (vti notatum perpensum, & petitum est à dicto patre Cuenca) iuxta text. in cap. accidens in 2. vt lite non contestata iunctis his, quæ in proposito optime ediseruit Peirinis d. cap. 19. §. 2. vers. *Septimo*.

87 Neque istis (quæ in iure adeò certa sunt quam quæ certiora) quidquam ob stare poterunt contenta in decreto Reuerendissimilato super deneganda prædicta recusatione de consilio sui aduocati iuribus, & autoribus allegati. Nam quod primū, sit nullum illatum grauamem à Reuerendissimo ex capitæ denegatæ appellationis (cum non debeat admitti attento capitulo 29. Religionis, quod est 5. Valentia habitum n. 15.) nullius certè momenti est, cum in d. capitulo 29. (non Valentia, sed Genue habitato) contrarium potius expresse fuerit dispositum, vt vidimus supra num. 43.

88 Minus obstat, quod dicitur in d. decreto Reuerendissimi pro adstruenda traditione sygillorum, fundata in illa clausula litterarū Illustrissimi Nuntij, *nō retardata executione mandatorum Generalis*, hæc enim appositæ fuit in prædictis litteris in primo lumine iudicij, & antequam ab Illustrissimo de causa plenè cognitum fuisset. Nec ratio ista excusat Reuerendissimum quominus appellationi legitimè interpositæ deferret. Vltraquā quod recusatio patris Cuenca, adhuc innititur excessibus præalegatis, à Reuerendissimo patratis inimicitiam inducentibus, vt iam probauimus.

89 Addit tertio Reuerendissimus in prædicto decreto, inimicitiam induci non posse ex cassatione electionis patris Cuenca, & electione facta in fauorem patris Campuzano, sed hæc quæ sermone vago proferuntur cessant omnino, ex his quæ specialiter superius sumus prosequuti.

90 Demum Reuerendissimus recusationem vitare contendit, dicens patrem Cuenca eam allegasse, & produxisse intempestiue

- ue postquam se suæ iurisdictioni sponte subiecerat, cōtra tex. in cap. inter Monasterium de sent. & re iudic. cum traditis à Cæsare de Grasis decis. 102. in fine, quibus addere potuit, textum in d. l. apertissimi, C. de iudicijs authent. offeretur, C. de litis contest. Bald. in l. fin. C. de iudicijs cum alijs. Sed respondetur hæc vniuersim supposititia esse nullibi enim pater Cuenca, post cassationem, suæ electionis (quæ iurgijs, & litibus istis dedit causam) consentit in iurisdictionem Reuerendissimi quin potius eam aperto Marte semper impugnauit, contradixit, & declinauit sæpissimis appellationibus interpositis, vt ex actis apparet. Et quod instatissime semper conatus fuit iudicium Reuerendissimi post dictam cassationem in istis efugere. ¶ Et dato, quod posset vtroque simul, vti remedio appellationis in quā, & recusationis vno tantū electo (quod ei fuit permissū) ab appellatione incipere debuit, vt in terminis firmat, & resoluit Iacobus Laurentius de iudice suspecto, cap. 14. num. 4. & sequentibus.
- 92 Et in suma pater Cuenca, litem nullam contestatus, vnquam fuit ante Reuerendissimū, neq; in eius iurisdictionē, aut notionē verbis, aut facto vllibi consensit, quod attinet ad cassationem, & quæque alia inde sequuta. Vt inde decisio, text. in d. c. inter monasterium, cum similibus nulli ei præiudicio esse possit. ¶ Neque itidem d. decisio, Grasis 102. quæ loquitur in eo qui recusauit iudicem, & mox sponte coram eo cōparuit, qui casus longè ab est à nostro, in quo pater Cuenca id vnum semper egit, & curauit, vt iudicium nimirum Reuerendissimi sibi nimis suspectum effugeret, ob id enim iteratis vicibus appellauit. Cumque id videret, sibi non prodesse ad disertam, & expressam recusationem confugit.
- 94 Quid quod sola appellatione à principio, & pluries deinceps incessanterq; interposita Reuerendissimum recusasse videtur pater Cuenca, cum omnis appellans in effectum appellatum iudicem recuset, vt probatur in d. l. apertissimi, versic. Nec appellari, C. de iudicijs, & ita ex eo elicit, Salicet ibi Barbat. optime in tractatu de Cardin. Leg. delatere 4. quæst. Basilica num. 26.
- 95 Demum vt appellationes recusationem præcedentes obesse, nec vllō modo possint dicto patri Cuenca, summe notandum est eum à principio appellasse à grauamine cassationis, seu

- seu non confirmationis electionis, sibi indefenso, & inaudito, & nil tale speranti, nec cogitanti, aut merenti illato, quo casu nil ageret, si defensionem suam à recusatione auspicaretur omisso proprio, & naturali medio, & remedio in appellatione
- 96 consistenti. ¶ Quando verò vidit, & expertus est appellationibus suis iniuste non deferri, & Reuerendissimum sibi minitanti futuro decreto, seu sententia super exhibitione, & traditione sigillorum ferenda, tunc quidem apte, & oportune eum recusauit. Ex pluribus ergo causis obex à Reuerendissimo oppositus ex decisione dicti cap. inter Monasterium patri Cuenca præiuditio nec ulli esse potest.
- 97 Hæc cum ita sese habeant facilimo negotio subuertuntur omnia, quæ pro Reuerendissimo patre Generali adducuntur in prædicta sua allegatione iuris, nam quod primum in ea dicitur ex num. 4. circa potestatem Reuerendissimi in confirmanda, vel infirmanda electione, tam iudicialiter, quam extraiudicialiter, intelligenda sunt, quo casu processerit seruando constitutiones Religionis iuxta contenta in dicta allegatione, num. 12. quæ pœnitus elidunt omnia, quæ prolixo sermone à d. num. 4. fuerant considerata. Cum enim Reuerendissimus in cassatione huius electionis formam præscriptam in Capitulo Genuensi 29. (de qua supra num. 42.) non seruauerit, ad nihilum certè reducuntur omnia ex aduerso adducta, ex dicto num. 4.
- 98 In num. 16. Aduersarius generaliter, & securè simul proponit nullo casu licitum esse Religiosis appellare, id quod quam falsum sit, planè pleneque deprehenditur ex dictis supra n. 45. ad 60.
- 99 Constitutio Iulij II. ex aduerso perpenſa, num. 18. tantum abest, vt nostris obsit, quim potius illis mire faueat attentis illis verbis (à contraria parte relatis) *libere procedere valeant secundum consuetudine approbatas, & generalia facta, atque etiam facienda ipsius Ordinis instituta*, quæ verè transgressus est Reuerendissimus maximè prædictū Capitulum 29. Genuæ, de quo supra d. num. 42.
- 110 Exempla ex aduerso adducta num. 19. eorum qui priuationi assenserunt nil ad rem conducunt. Cum credendum sit priuationem in casibus ex aduerso adductis, ex iustis causis, & iuxta constitutiones Religionis factas, l. secundum, ibi: *Videri omnia solemniter acta*, D. de verb. oblig. Quod si eorum aliquis, vel

omnes iniustæ priuationi acquieuerunt id certè ob stare non poterit patri Cuenca, aut Bejarano ius suum legitimè prosequentibus, nec enim exemplis contra eos iudicandum est, ex vulgaribus.

101 In num. 21. ad 26. (ex supposito, quod confirmatio conscientie Reuerendissimi committitur) plura comminiscitur aduersarius cum verò per suppositum sit omnino falsum, ex traditis per nos supra num. 26. & 35. cum 6. sequent. facile certè corruunt simili innixa falso fundamento.

Nam collapsa ruunt subductis tecta columnis.

102 Quæ verò de extraiudiciali cognitione infert nu. 24. & 27. vel ex eo facile eliduntur, quod Auctores ex contrario allegati patr. Sanchez lib. 3. de matrim. disput. 10. n. 12. in fine, stant apertè contra, quādo distinguunt inter procedentem extraiudicialiter, vt iudicem, vel tanquam virum bonum, licet enim, hoc vltimo casu appellationem non admittant, eam tamen amplectuntur in 1. casu (qui noster est) quando scilicet quis procedit extraiudicialiter, vt iudex. ¶ Sed & omnia ista penitissime refelluntur ex dictis supra num. 54. & in antecedentibus.

104 Quæ autem ex aduerso adducuntur num. 28. & 29. pro adstruenda denegatione appellationis in causis visitationibus, ex Tridentina nullius verè momenti sunt attento eodem Tridentino, sess. 13. de reform. cap. 1. cum traditis per nos supra nu. 45. & sequentibus. vbi ab Scaccia (ex cōtrario allegato) quin & ab ipso Barbof. (Auctore huius allegationis) pluribus in locis contrarium apertissimè adstruitur.

105 Differentiam quam constituit num. 30. inter priuationem, & cassationem electionis (ex quo electio ius non tribuit) copiosè subuertunt tradita per nos, supra num. 26. 27. & 28. vbi constitutiones Religionis Minimorum ius ritè electis Prouincialibus, quin & exercitium concedentes perpendimus.

106 Quæ verò eodem in num. 30. circunferuntur, & ponderantur à decis. text. in cap. qualiter, & quando in 2. §. ad corrigendos de accusat. (cui adiungi poterat, cap. per tuas 31. de Simonia) nostra conturbare non possunt, & quidem ex multiplici capite. ¶ Primò quia in Religione Minimorum procedi nō potest ad priuationem, seu cassationem, nisi iuxta formam Capituli Genuensis 29. de qua supra num. 42. quæ omnino seruanda est, cap. 1. de constitut. in 6. cum similibus.

Secun-

107 Secundo dicisio textus in d. 5. ad corrigendos, nostris non obstat, cum ibi expresse causa requiratur ad remotionem, seu priuationem Religiosi, quæ verè non inuenitur in actis per Reuerendissimum contra patrem Cuenca, & Bejarano, nō enim dispensatur in illo textu in causa omnino requisita, vt aduersarius agnoscit n. 31. ad remotionem, sed tantummodo informatione processus reiectis apicibus iuris, vt notant ibi Doctores, & omnium optimè, Felin. (videndus) numer. 21. id quod in Ordine ipso Minimorum expresse cauetur in Bulla Iulij II. inter priuilegia Ordinis, pag. 80. quibus priuilegijs attentis adhuc requiritur causæ cognitio, & regularem, reum factum audiri, & conuinci ad ferendam in eum sententiam, grauamen maximè irreparabile præferentem, ex dictis supra num. 41. & iuxta constitutiones, & stylum Religionis, vt apertè probatur in Correctorio Minimorum, cap. 3. num. 4. fol. 45. & cap. 5. num. 8. fol. 49. & cap. 10. num. 25. & 26. fol. 67. Quinimò, & quod plus est Religioso Minimo non datur iuri suo (quod attinet ad officia & Prælaturas) renuntiare sine causâ à Superioribus approbanda, vt probatur in cap. 29. Relig. Valentia 5. num. 18. & 19.

108 Quod verò attinet ad textum in d. cap. per tuas, vers. Tales aduertendum est cum glossa ibi, verbo, *tales*, textum illum intelligendum esse in regulari inferioris gradus, & malæ opinionis, & hoc denotant verba illa textus: *Tales igitur contratalem*, & ibi: *Tales Prælati ex leuioribus causis possunt ab administrationibus amoueri*. Quæ verba nullomodo conueniunt, neque aptari possunt dicto patri Petro Cuenca de Cardenas, qui vnus est ex primoribus suæ Religionis, vt qui Cathedras Theologiæ, & munus prædicationis viginti & sex annorū spatio exercuit, & post officium Correctoris Conuentus Granatensis, vna & altera vice Diffinitor fuit electus: & bis etiam fuit Vicarius generalis Hispaniæ, ter Prouincialis: semel zelofus, & Procurator generalis Romæ, & quatuor insuper adstitit Capitulis generalibus cum voto suæ Prouinciæ, & in vltimo Barchinonæ celebrato communi acclamatione in Generalem totiūs Ordinis erat eligendus (vt est notissimum) nisi ipse futuram suam electionem renuisset. Et cum his concurrit eius nobilitas, & sanguinis puritas, quibus medijs Qualificatoris sancti Officij generalis, & aliarū Inquisitionis officio, per 20. annos functus est,

est, & pater Bejarano Lector Theologiæ, & Prædicator per
20. annos nouies Corrector, & Diffinitor collega Prouincia-
lis, Qualificator sancti Officij, & nunquam inquisitus.

109 Denique in n. 34. Aduersarius suadere tentat Religiosis ap-
pellationem denegari, & solummodo concedi recursum ad su-
perioiorem suum per modum supplicationis, vel per viam que-
relæ, quod ipsis sufficit ad defensionem naturalem, idque ita
dispositum asserit in Religione ipsa Minimorum per constitu-
tionem Gregorij XIII. & demum subdit ex Lanceloto, & alijs
similem recursum non impedire executionem, sed facillè re-
spondetur recursum concessum in Bulla Gregorij XIII. non
excludere appellationem in casu nostro, & alijs à iure itidem
permissam, iuxta supra tradita num. 45. & sequentib. vbi inter
alios Auctores citauimus ipsum patrem Suarez, ex aduerso
perpensum d. n. 34. simul cum dicta Bulla Gregorij XIII. quam
Suarez, vt vidimus pro nostra sententia allegat.

110 Cætera ex aduerso adducta nullius sunt frugis, velut illud
communicationis Bullæ Iulij II. Ordini Prædicatorum con-
cessæ super deneganda appellatione ab absolute officij, quæ
ad Ordinem Minimorum iure speciali fungentis, de quo supra
num. 59. trahi non potest.

CONCLUSIO.

111 **A**B HIS omnibus apte, & aperte (infallimur) deducimus
Reuerendissimū deferre debere appellationibus ab eius
decretis interpositis per patres Fr. Petrum Cuenca & Carde-
112 nas, & patrem Bejarano iuxta tradita in articulo 2. Et insu-
per attenta recusatione ipsum abstinere debere, & arbitrum
nominare, iuxta tradita à patre Peirinis tom. 1. de subdito, c.
19. §. 1. pag. 198. in fine cum reliquis, iam discussis in articu-
lo 4.

113 **Q**UOD si Reuerendissimus, hæc ita non perfecit Illustris-
simi Nuntij, est admittere appellationem patris Cuenca, quo
ad vtrumque effectum, & acta omnia à Reuerendissimo post
appellationes, & recusationem velut attentata infirmare, ex
traditis in 4. articulis huius allegationis.

114 **I**LLVSTRISSIMO verò aliter agente, aut officium dene-
gante recursum, & quidem naturalis, & legitimus dabitur ad
sup-

15

supremum Consilium, tam à gestis & actis in hac causa per Reuerendissimum patrem Generalem, quam per Illustrissimum Nuncium.

115 - Et quidem quod attinet ad actitata coram Reuerendissimo singularis est decisio, text. in l. si quis in hoc, C. de Episcop. & Clericis in verbis illis: *Sitque cunctis laudabile factas atroces Sacerdotibus, aut Ministris iniurias veluti crimen publicum persequi*, quæ planè denotat Regalis culminis proprium esse Ecclesiasticas personas ab iniurijs, & violentijs defendere.

116 - Neque obstat, tex. in l. 4. tit. 5. lib. 2. Recopil. nam (vt optimè notat Zaballos de cognitione per viam violentiæ, 2. part. quæst. 95. ad finem) loquitur in causis visitationis ad morum Correctionem pertinentibus, in quibus proceditur remota appellatione, quasi aliud sit in causis, quibusque appellationem admittentibus, quidquid renuat, Salgado (impenso quo in Zaballos inuehitur animo) de Reg. protectione, part. 1. cap. 2. §. 5. num. 19. & sequentib. Quippè salitur Salgado supra num. 22. dum asserit prædictæ legis 40. decisionem ei innitiæ causæ, vt in pace & quiete conseruetur status Religiosus, quæ ad omnes causas alioquin appellationem admittentes trahi debere contendit. Hæc enim supposititia sunt, & à Salgado ad libitum conficta, vt patet apertè ex verbis illis dictæ legis 40. *Los negocios Ecclesiasticos tocantes a visitacion, o correccion de Religiosos, y Religiosas que se hazen por sus Superiores, trae inconuenientes, traerse por via de fuerça a las Audiencias, assi por razon del secreto que conuiene tenerse de lo que en ellos se trata, y por el breue despacho, y otras causas.* Ecce vt rationes à legislatore expressè causas tantum visitationis verè, & propiè respiciunt non verò alias regularium lites appellationem admittentes. Et ita cum Zaballos, verius agnouit pat. Portel tom. 1. dubiorum regularium, verbo, *Appellare* in additione num. 3. vbi pro ista sententia citat, & ipsum Zaball. tom. 4. communi, quæst. 1. nu. 102. Suarez de censuris, disputat. 21. sess. 2. ex com. 13. & patrem Soufam super Bulla Cœnæ, disputat. 75. conclus. 1. Fuschum de visitatione cap. 23. nu. 5. Valasc. consult. 100. num. 2.

117 - Sed & quo casu daremus causas regularium ad Tribunalia secularia, puta Regales Chancellarias Vallisoletanam, &

H

Grana-

Granatensem trahi non posse in dubium, adhuc est pro eis
ad regale & supremum Consilium recursum per viam vio-
lentiae dari, vt probatur aperte in d. l. 40. ibi: *Mandamos a*
los Presidente y Oydores de las Audiencias, que no se entrometan a co-
nocer de semejantes negocios por via de fuerza: porque quando en esto
huuiere que prouer, los del nuestro Consejo proueeran. Quae vltima
verba exceptionem disertissimam continent, quod attinet
ad supremi Consilij (ad quod recurritur in hoc casu) auctori-
tate, facultatem, & jurisdictionem Chancellarijs denegata.
Id quod alio per simili casu eodem modo prouisum viden-
mus in l. 81. dicto tit. 5. lib. 2. Recopil. lata à Prudentissimo
Philippo II. anno 1553. & renouata annis 1561. & 1568.
Vltra quæ, quod in prætenfa protectione Cōsilij patres Pro-
uinciales pacem & meliorem statum disciplinæ regularis at-
tendūt, quæ consistit in obseruatione constitutionum Reli-
gionis, quas in eius perniciem Reuerendissimus per aperte
retorquet.

118 DEMVM super actis processus, & hac in re corā Illustris-
simo Nuntio, iure optimo recurritur ad Consilium suppre-
mum, qua norma iudicium, hoc extraordinarium experti sūt
pater Cuenca, & Bejarano, siquidem in denegata iustitia, &
in non concessa appellatione, quoad vtrumque effectum Il-
lustrissimus vim committis, iuxta regulam text. in l. qui non
tacit, D. de diuer. reg. iuris iunctis his, quæ in terminis de alio-
rum sententia prosequitur Salgatus de Regia protectione,
1. par. cap. 6. à num. 33. tom. 1. & 3. part. cap. 6. numer. 21.
& Latius cap. 13. à num. 66. & præcipue ex num. 74. ad 88.
vbi rationem non incongruam assignat.

119 SED & si daremus vim & violentiam (quo in sensu com-
muniter accipi solet) hic commissam non fuisse, adhuc ad Cō-
silium supremū pertinet oppressiōem, quam patres Cuē-
ca, & Bejarano, patiūtur compescere, & reformare. Etenim
considerato attente negotio isto, quod ex omnibus rebus con-
stat (vt aliàs dicebat Tryphoninus in l. bona fides, D. de positi-
ti) quæ in eo continguntur, & considerato insuper totius visita-
tionis Reuerendissimi euentu, & effectū (qui animum præce-
dentem declarat, vt iam probauimus à l. sed Iulianus, §. pro-
inde, D. ad Senatuscons. Macedon. cum alijs) eum planè vi-
demus Hispanias aduentasse, hoc ob vnum tantum, vt vota
in

in quam ad futurum Capitulum generale in deuotione sua,
 & eorum quibus placere conatur contineret. Id quod asse-
 qui curat contemptis, & insuper habitis Religionis consti-
 tutionibus indebite cassando electiones in Prouinciales di-
 ctorum patrum Cuenca, & Bejarano, quos ex conuersatio-
 ne, & tractatibus spatio 8. mensium negotio suo non aptos,
 vel aduersos agnouit: ideò in eos eodem modulo, & forma
 processit, vt diximus in initio huius excursus. ¶ Ast Cõsiliij
 suppremi est, ne Regnum (vt dicitur Ecclesiastici cap. 10.) de
 gente in gentem transferatur propter iniustitias, & iniurias, & con-
 tumelias ac diuersos dolos, consimiles oppressiones reprimere.
 Et enim decisio, textus in cap. Regum 23. quæst. 15. & cap.
 filijs 16. quæst. 7. omnes attendit vexationes, & molestias à
 iudicibus quibusque Ecclesiasticis illatas ex, his quæ latif-
 simo sermone post Couar. Nauarr. & alios prosequuntur,
 & resoluunt Ioseph. Sese in tract. de inhibit. cap. 8. §. 3. Ze-
 bal. de cognitione cap. 9. in Prologo à num. 160. & gloss.
 1. cum sequentib. idem 4. part. commun. in discursu ad Re-
 gem, & dominum nostrum à num. 81. Quippe Reges con-
 stituti sunt in bonum subditorum, & eorum protectionem
 à quibusuis iniurijs, vt facile erat comprobare, pluribus
 vtriusque paginæ auctoritatibus, quibus in morandum non
 ducimus. Vnde est, vt Principi (quem *Reipublica patrem*, ap-
 pellat Iustinianus in l. si quis filium, C. de in officioso testa-
 mento) & *conseruatorem*, & *custodem populi*, appellat Aristo-
 teles libr. 5. ethicor. cap. 6. & libr. 5. Politicor. cap. 10. re-
 latus à Lipsio libr. 5. de Republica cap. 11. & suppremo Cõ-
 silio quod representat, imò sustinet & gerit vices Principis,
 Craueta conf. 680. num. 12. Surd. decis. 91. num. 4.) conces-
 sum sit in quibusuis causis Ecclesiasticis sese introducere,
 quod attinet ad tollendas oppressiones, & notorias violen-
 tias, maximè personis Ecclesiasticis illatas, iuxta textum
 in d. l. si quis in hoc, C. de Episcop. & Cleric. cum traditis
 à Sese d. cap. 8. §. 3. num. 64. Valasc. consultat. 100. Et ve-
 rè personæ Ecclesiasticæ potiori titulo proteguntur ab ini-
 urijs illatis, & inferendis. Zaball. in d. Prologo à num. 165.
 & gloss. 1. num. 30. & 41. Menoch. de recuperan. remedio
 15. num. 214. & de retinenda remedio 3. num. 356. Bobadil-
 la libr. 2. cap. 18. numer. 40. qui varios referunt casus, &
 exem-

exempla personarum Ecclesiasticarum à diuersis iniurijs
suorū iudicum per suprema Tribunalia vindicatis.

120 Id quod maximè locum habet cum violentia, & iniuria
notoria est, vel cum adest scandalum, aut non faciles est ad
Papam recursus (quæ omnia huic simul concurrunt) iuxta
tradita à Nauarro in cap. cum contingat, remedio 4. num.
13. Zaballus supra gloss. 6. num. 19. Sese (videndus omnino)
d. §. 3. à num. 61. vsque ad 66. vbi latè agitur de varijs op-
pressionibus Ecclesiasticorum à Tribunalibus superiori-
bus sæcularibus reformatis. ¶ Et hæc est certa, & indubita-
bilis in iure resolutio, (quam ex pluribus comprobant Za-
ballos gloss. 6. num. 39. Sese supra à d. num. 71.) quod in om-
nibus casibus, vbi iudex Ecclesiasticus deficit, intret Prin-
ceps, & ad eum recurratur, præsertim in causis iniuriæ, seu
violentiae, inque id expendunt cap. 29. Hierem. ibi: *Iudicate
manè iudicium, & eruite vi oppressum de manu calumniantium, &
his accinit cap. 22. eiusdem prophetae verbis illis, Audi verbū
Domini Rex Iudā, qui sedes super solium David: facite iudicium, &
iustitiam, & liberate vi oppressum de manu calumniatoris.*

121 Sed & prædicta altiore gradu procedunt, quando simul
cum violentia, & oppressione iudicis Ecclesiastici pax pu-
blica turbatur, & auctoritas vim passi pessundatur, neque ei
seruatur honor, & status debitus iuxta ea, quæ latissimo ser-
mone de plurium Doctorum sententia resoluit Sese d. cap.
8. §. 3. à num. 197. Quinimo in his terminis cuicumque iu-
dici Ordinario, sæculari concessum est sese opponere, &
obuiam ire violentijs ab Ecclesiasticis iudicibus illatis, ex
traditis à Zaball. supra num. 40.

122 Hæc autem quæ Tribunalibus sæcularibus maioribus in-
dulta vidimus, eminentiore in gradu supremo Cōsilio cōpe-
tūt, qui quod iudex cōseruator, & protector principalis est
in causis violentiae, vt ait Zaballus supra in Prologo num.
160. & 161. vbi simul ait, Senatum supremum nō teneri ra-
tionem redere de actitatis prætextu violentiae. Quinimò,
ex quo iurisdictio, & potestas Consilij adeo suprema est,
& absoluta enascitur, vt cum res exegerit possit formam iu-
dicandi Ecclesiastico dare, ex notatis à Zaball. supra gloss.
17. num. 29. & 30.

123 Demum his addo ex Bartol. in l. culpa caret, D. de regi-
iur.

iur. (quem simul cum Fortunio & alijs refert, & sequitur Mastrillus de magistratibus lib. 3. cap. 1. à num. 78. Reges teneri in foro conscientiae defendere subditos suos (quo nomine veniunt quæque Ecclesiasticae personæ) ab omni oppressione. Huiusque rei illa est ratio, quod oppressos à molestis, & vexationibus redimere connumeratur inter opera charitatis, iuxta tradita à Zeballos supra gloss. 3. num. 7. & gloss. 5. in princip. simile verò charitatis opus exerceri, tantummodo potest à Principe, vel supremo Cōsilio eius vices (vt vidimus) gerente.

Et vere his accinit Cicer. libr. 1. officior. dum ait quod: *Qui non defendit, nec obsistit, si potest iniuria, tam est vitio, quam si parentes, amicos, aut patriam deserat, quæ singularia verba sine dubio attendit, D. Ambrosius relatus in cap. nō inferenda 23. quæst. 3. vbi ait quod: Non inferenda, sed repellenda iniuria lex virtutis est, qui enim non repellit iniuriam, si potest tam est in vitio, ille qui facit. Salua censura, &c.*

Licen. Alphonsus Carranza.

Synopsis contentorum, hac allegatione.

- Num. 1. ad 11. factum & tractanda præponuntur.
- 12 In electione Canonica patris Cuenca nullum est dubium.
- 11 Electionem confirmavit Reuerendissimos propter numeris 14. 15. 34. 35. 36. & aliud agere non potuit, non obstat moderatio eiusdem, de qua agitur n. 17. 18. 19. 20. 21. 22. debuit enim statim confirmare.
- 23 Pater Cuenca sese pro legitimo, & confirmato Prouinci ali gessit.
- 24 Duplicem habet confirmationem Reuerendissimi.
- 25 Et quo casu res maneret in terminis nudæ electionis patri Cuenca magnum fuit illatum grauamen.
- 26 Ex electione ius quæritur 27. & 28. Maximè in Ordine Minimorum.
- 29 Cuicumque grauato licitum est appellare.
- 30 Non obstat Capitulum 9. Valentia, n. 8. § 31. & 32. nec Capitulum 35. Romæ 27. & præterquam, quod loquuntur in Correctore, intelligenda sunt, si adest causa. § 32. § 33. notatur Reuerendissimi procedendi modus in Prouincialē Correctorum superiorem.
- 34 Deferendum appellationi ex iuris assistentia pro patre Cuenca.
- 35 Et seqq. Reuerendissimus præcisè debuit confirmare electionem rite factam, § 37. & 38. nec eam potest infirmare, nisi expressa causa, § 39. perpenditur Passarel.
- 41 In remotione excessit modum à quo excessu datur appellatio, § 42. etiam si agatur executiue.
- 42 Ad cassationem deueniri non potuit sine actis, & seruata forma Capituli 29. Genuensis.
- 43 Et seqq. à cassatione, seu priuatione in visitatione facta datur appellatio ex ipso Tridētino. § 56. & seqq. id practicum in electione Reuerendissimi à sanctissimo facta & seqq.

- 54 Etiam si procedatur extraiudicialiter à cassatione, vel priuatione iuste appellatur, & seqq.
- 59 Appellatio in causis Religiosorum, etiam Minimorū in grauibus admitenda est.
- 60 Recursus & appellatio in causis regularium in idem recidunt.
- 63 In cassatione patris Cuenca nulliter actum à Reuerendissimo.
- 65 Ex quo cassatio electionis patris Cuenca, nulla sit cōsequitur cassationē patris Bejarano, nullā itidem esse.
- 66 & 67 Lapsus est Reuerendissimus assumens sibi, & solis Collegis nouam electionem Campuz. & seqq.
- 68 Capitulum 6. Romæ, & 4. Valentix de electione Provinciali præsente Reuerendissimo, stant in eum.
- 71 Electio vsque ad Capitulum proximum inter medium tenere debuisset, & seqq.
- 72 Electio Campuzani extra locum facta, & ideo nulla.
- 75 In cassatione trium electorum nulliter egit.
- 76 Appellatio & recusatio à pari procedunt ¶ 77. Acta post recusationem nulla itidem sunt.
- 78 Reuerendissimus etiam in visitatione potest recusari, & numeris seqq. vbi de causis actum.
- 80 Iustificatio recusatio propter inimicitiam, quæ fundatur in modo procedendi.
- 83 Deinde quia interpositis appellationibus non detulit.
- 84 Quia patrem Campuzano fauoribus prosequitur.
- 85 Quia modum excessit.
- 86 Ex affectione in patrem Campuzanum.
- 87 Probatur appellationem debere admitti ex Capitulo Genuensi, & respondetur ex aduerso allegatis.
- 88 Non obstat clausula sine retardatione à Nuntio posita, quia sine causæ cognitione.
- 89 Respondetur sermoni vago ex aduerso prolato.
- 90 Pater Cuenca, nunquam consensit in iurisdictionē Generalis nulliter procedentis.
- 92 Pater Cuenca non contestauit litem.

- 93 Respondetur decisione Grasis ex aduerso adductę.
94 Pater Cuenca semper appellando videtur recusare.
97 Respondetur allegationi contrarię à n. 4. vsq; ad n. 12.
circa confirmationem denegatam, quia processit non
seruata forma Constitutionum Religionis.
98 Falsum esse quod ex aduerso asseritur n. 16. Regulares
appellare non posse.
99 Respondetur Constitutioni Iulij II.
100 Legibus non exemplis iudicandum.
101 Falsum esse confirmationem committi conscientię
Reuerēdissimi prout n. 21. ad 26. Aduersarius conatur.
102 Authores ex aduerso allegati reiiciunt cognitionem
extraiudicalem.
104 Respondetur numeris 28. & 29. ex Tridentino.
105 Respondetur ex aduerso adductis, num. 30.
106 Respondetur cap. qualiter, & quando 2. §. ad corrigē-
dos de appellat.
107 Vbi causa requiritur.
108 Respondetur cap. per tuas, vers. Tales, de Simon.
109 Et num. 34. vbi de Bulla Gregor. XIII. quod non ex-
cludit appellationem.
110 Et Bulla Iulij II. non trahenda ad Religionem Mini-
morum speciali iure fungentem.
111 Concluditur appellationibus fuisse deferendum.
112 Generalem debuisse arbitros nominare ad recusa-
tionem.
113 In eius defectum debuisse Nuntium appellationē ad-
mittere, & omnia acta esse attentata.
114 Quod Nuntio denegante iustificatur recursus vio-
lentię.
115 Probat ex l. si quis in hoc, C. de Episcop. & Cleric.
116 Respondetur l. 40. tit. 5. lib. 2. Recopil.
117 Confirmatur & iustificatur recursus ex d. l. 40.
118 Idem ex pluribus allegatis.
119 Et ex præmeditato animo Generalis vim inferendi.

